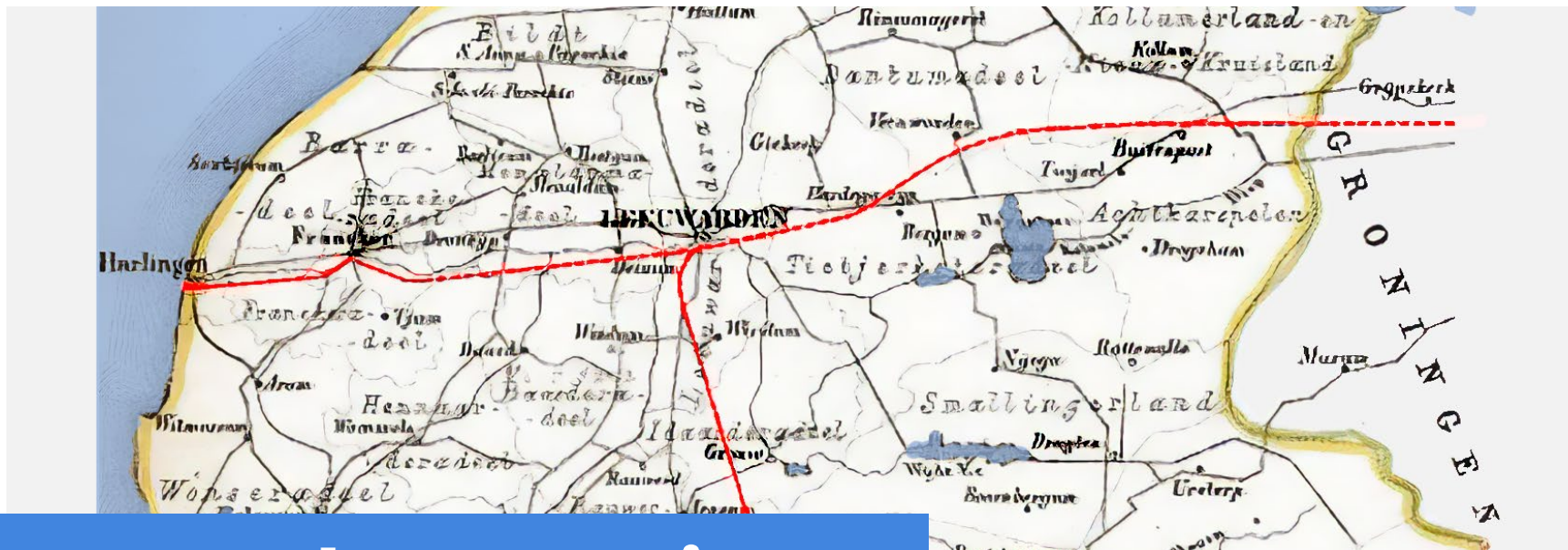

HET NIEUWS VAN TOEN

familiae de nostris et alii

www.twa2.nl

Leeuwarden 31 mei 1866

Op 31 mei 1866 wordt de spoorlijn Groningen-Leeuwarden officieel geopend door de Staat der Nederlanden. Het is de eerste spoorverbinding van de stad Groningen. Tegelijkertijd wordt ook het eerste station in Groningen in gebruik genomen. De trein is al snel zo succesvol dat derdeklas-passagiers regelmatig in goederenwagens moeten worden vervoerd. De exploitant is de Maatschappij tot Exploitatie van Staatsspoorwegen. De treinen rijden vanaf 1 juni.

LEEUWARDER COURANT

LEEUWARDEN, 31 Mei.

Ter gelegenheid der gisteren plaats gehad hebbende opening van den spoorweg Leeuwarden-Groningen hadden autoriteiten en ingezetenen aan de stad een regt feestelijk aanzien gegeven, uit de meeste publieke en tal van particuliere gebouwen en schepen wapperden de nationale- en oranje-vlaggen, terwijl verscheidene magazijnen en winkels op voor de gelegenheid toepasselijke wijze waren uitgestald.

Ten 11 1/2 ure kondigde het luiden der klokken de nadering van den feesttrein aan. Hij werd aan het keurig in- en uitwendig versierde station opgewacht door den gemeenteraad, vele andere autoriteiten en zeer vele belangstellenden. Bij de aankomst werd door het stedelijk muziekkorps het volkslied aangeheven waarna de feestgenooten in de wachtkamer der 1ste en 2de klasse werden verwelkomd door den burgemeester, den heer D Zeper, wiens aanspraak kortelijk werd beantwoord door de heeren jhr. van Panhuijs, rijkscommissaris voor het toezigt op de spoorwegen, en dr. A. Vrolik, president der maatschappij tot exploitatie der staats-spoorwegen.

Daarna begaf men zich in optocht, door genoemd korps voorafgegaan, naar het stadhuis, alwaar in de smaakvol versierde groote zaal en andere lokalen aan de daartoe genoodigden, ten getale van ruim 150, een de icuener werd aangeboden. Vooraf werden de gasten nog door den burgemeester toegesproken, waarop door den burgemeester van Groningen, den heer mr. W. de Sitter, werd geantwoord.

Het carillon van den Nieuwe Toren werd van 11 tot 12 en van 4 tot 5 uur bespeeld. Het stedelijk muziekkorps liet zich voort durend bij het stadhuis hooren, terwijl van de militaire muziek in den Prinsentuin eene zeer druk bezochte matinee muziek plaats had. Om 3 1/2 uur vertrok de feesttrein met de genoodigden weder van hier naar Groningen, waarbij het laatstgenoemde korps tegenwoordig was.

Gisteren avond hadden bij afwisseling uitvoeringen van beide korpsen plaats in de muziekkent op de Langeijp, waarbij eene nette illuminatie was aangebracht.

De festiviteiten, die door heerlijk weder werden begunstigd, werden door eene talrijke menigte ingezetenen en vreemdelingen bijgewoond. De goede orde was merkwaardig en werd geen oogenblik verstoord. De feestviering van gisteren werd heden gedurende een gedeelte van dag voortgezet.

Ten 10 1/2 ure omstreeks kwam de trein terug met de feestgenoten uit deze stad, benevens de leden der vereeniging van handelaren te Groningen met eenige gasten, te zamen ten getale van y. m. 200, die den handelstand van Leeuwarden door de hun vergezellende muziek der veldartillerie van Utrecht eene matinee musicale in den Prinsentuin kwamen aanbieden. Door die muziek voorafgegaan trokken de gezamenlijke handelaren eenige van de voornaamste gedeelten der nog steeds rijkelijk met vlaggen versierde stad door, voor de woningen van den commissaris des konings en den burgemeester eenige oogenblikken stil houdende.

De Groninger handelaren werden door die van Leeuwarden ontvangen in de keurig gedecoreerde groote zaal van mejufvrouw de weduwe v. d. Wielen, waar zij werden verwelkomd door den heer mr. E. Attema, agent der Ned. bank, die aan de daartoe tot hem gerigte uitnodiging gereedelijk had willen voldoen. Nadat hij, uit naam der Groningers, door den heer E. Dommering was beantwoord, begaf men zich na het gebruik van ververschingen naar den Prinsentuin,

Afbeelding: detail uit bewerkte kaart Friesland in 1866, uit de 'Gemeente Atlas van Nederland', getekend door Jacob Kuiper (1821-1908) en uitgegeven door Hugo Suringar te Leeuwarden. In het onderbroken rood de spoorlijn naar Groningen.

In dit nummer

Leeuwarden naar Groningen per trein vanaf de eerste juni 1866

OPENING van de lijn Leeuwarden-Groningen.
DE LIJN LEEUWARDEN-GRONINGEN WORDT 1. JUNIJ VOOR HET PUBLIEK OPENGESTELD.
De dienstregeling der Treinen zal wezen als volgt:

Van HARLINGEN naar GRONINGEN.						Van GRONINGEN naar HARLINGEN.					
STATIONS.	I	II	III	IV	V	STATIONS.	I	II	III	IV	V
	Passen	Goederen	Goederen	Passen	Passen		Passen	Goederen	Goederen	Passen	Passen
	Trein	Trein	Trein	Trein	Trein		Trein	Trein	Trein	Trein	Trein
Harlingen	7.15	8.00	8.30	11.30	12.00	Groningen	7.25	8.10	8.40	11.40	12.10
Zwolle	8.14	8.44	9.09	12.09	12.39	Leeuwarden	8.34	9.04	9.29	12.29	12.59
Deventer	8.43	9.13	9.38	12.38	13.08	Steenwijk	8.43	9.13	9.38	12.38	13.08
Assen	8.47	9.17	9.42	12.42	13.12	Veenoord	8.47	9.17	9.42	12.42	13.12
Leeuwarden	8.56	9.26	9.51	12.51	13.21	Hardgerijp	8.56	9.26	9.51	12.51	13.21
Hardgerijp	9.14	—	10.09	13.09	13.39	Leeuwarden	9.04	—	10.04	13.04	13.34
Veenoord	9.38	—	10.33	13.33	14.03	Deventer	9.13	—	10.13	13.13	13.43
Assen	9.47	—	10.42	13.42	14.12	Steenwijk	9.22	—	10.22	13.22	13.52
Deventer	9.56	—	10.51	13.51	14.21	Leeuwarden	9.31	—	10.31	13.31	14.01
Zwolle	10.05	—	11.00	14.00	14.30	Harlingen	9.40	—	10.40	13.40	14.10
Harlingen	10.14	—	11.09	14.09	14.39	—	—	—	—	—	—

OPMERKING. De met een 1 aangekondigde Treinen loopen ALLEEN DEN VRIJDAG. De met een 2 aangekondigde Treinen loopen ALLEEN DEN DINSDAG en VRIJDAG.

DE DIRECTIE

- De honderdjarige Klaas Martens Horjus zag kippen over het Damrak lopen 2
- Hendrik Pascal, geboren op doorreis van Amsterdam naar Groningen in Bennekom 2
- Pieter H. verdacht van beschadiging koe 3
- Klaas Horjus, gefusilleerd op 27 oktober 1944 3
- Omke Klaas Wierds Horjus, voogd over kinderen van zijn broer Siete Horjus 4
- De kinderen van Wierd en Ymkje 4
- Het beroep palingschipper 4
- Eeuwige ligplaats in London 4

waar zich reeds een aanzienlijk gezelschap had vereenigd en de Groninger handelaren achtereenvolgens door den commissaris des konings en den burgemeester werden toegesproken. Tot 1 1/2 uur bleef men daar hoogst gensegelyk bijeen; na wederkeerige hartelijke ontboezemingen verlieten de Groninger feestgenooten vervolgens de stad, onder den aangenaamsten indruk over de gulle ontvangst hier ter stede en tevens bij de Leeuwarders, wegens de aan dezen bewezen attentie, de genoeglijkste herinneringen achterlatende.

Klaas Horjus zag kippen nog over Damrak lopen

Honderdjarige in Monnikendam

(Van een onzer verslaggevers)

DE heer Klaas Horjus, die vrijdag honderd jaar hoopt te worden, kan urenlang en smakelijk vertellen van zijn leven, waarin een wereld is veranderd. Hij woont in een houten huis in Overleek, niet ver van Monnikendam. Zijn huidige levensdecor

GEVONDEN

Boven: Klaas Horjus in Trouw van donderdag 11 april 1957.

De Klaas Horjus in het artikel van Trouw, werd op 12 april 1857 te Workum geboren, als zoon van Marten Klazes Horjus (*1830 Makkum) en Afke Salverda (*1833 Zurich.)

De heer Klaas Horjus, die vrijdag honderd jaar hoopt te worden, kan urenlang en smakelijk vertellen van zijn leven, waarin een wereld is veranderd. Hij woont in een houten huis in Overleek, niet ver van Monnikendam. Zijn huidige levensdecor is het vlakke Waterlandse land, dat al een waas van jong groen draagt. Een landelijk gebied, waar hij aanvankelijk met tegenzin heentrok, want zijn hart ligt in Amsterdam.

„Ik heb de kippen nog over het Damrak zien lopen; dat was zo tegen 1870. Moet je nou eens komen. Het is er nou zo druk, dat je er met je corpus verlegen bent!”, zegt deze bijzonder krasse oude heer, wiens enig ongemak is, dat hij wat hardhorend is geworden.

Tot zijn 75e jaar heeft hij gewerkt. Geboortig uit Friesland — Workum — kwam hij als jongetje met zijn ouders in de hoofdstad, waar zijn vader een beurtvaart — per zeilboot — op Hoorn begon. Zo ontstond de Hoornse Stoombootmij, die nu nog voorheen Horjus heet.

Duizenden en duizenden dagen van zijn leven heeft opa Horjus gesleten aan de oever van het IJ. Nee, het Centraal Station was er nog niet;

alleen een volksoffiehuis en de stadsherberg. Met de vaart over de oude Zuiderzee is hij vertrouwd geweest als weinig anderen; schepen, hebben nog altijd een warm plekje in zijn hart. „Een telefoon meneer, nee, die bestond nog niet toen ik een jongen was.

We stuurden ons kantoor in Hoorn boodschappen door middel van postduiven.” De heer Horjus, die de paardentram heeft zien komen en zich heeft verwonderd over de eerste gloeilamp — naar zijn zeggen op het reeds lang verdwenen Weesperpoortstation — praat bijzonder graag over de oude Korenbeurs. Daar heeft hij heel wat voetstappen liggen.

Auto's en tunnel

Och ja, dat goeie Amsterdam. Weet u, dat het Rokin en het Damrak helemaal doorliepen, dat er op de Dam ook water was? De aanstaande honderdjarige heeft zo zijn eigen mening over de grachten, de Herengracht, de Keizersgracht.

„De grachten zijn heel lelijk geworden met al die auto's”, luidt zijn positieve mening. Natuurlijk spraken we met hem over de toekomstige tunnel onder het IJ. „Dat zal nog wel even duren, dat kost dubbeltjes”, merkte opa Horjus op, terwijl zijn oude vingers het gebaar van geld maakten. Ja, hij zou graag weer eens naar Amsterdam willen, desnoods alleen, maar daar is geen sprake van. En nu helemaal niet, want er strijkt een gure wind over het polderland en dan moet hij binnen blijven, onder de hoede van zijn schoondochter. Een ondernemende baas.

Naar Amerika

Ging hij niet op zijn 91ste jaar nog even — voor zeven maanden — naar Grand Rapids, in de Verenigde Staten van Amerika, om familie te bezoeken.

Toen hem deze uitnodiging werd antwoordde de heer Horjus: „Daar moet ik een nachtje over slapen”. De volgende dag kwam zijn bescheid: „Ik ga!”

Dokter W. G. van Stalborch uit Monnikendam zag er geen bezwaar in, dat er vrijdag a.s. in een der zaaltjes van het Nederlandse Hervormde Weeshuis in Monnikendam twee recepties worden gehouden. Twee, omdat men anders de belangstellenden niet kan herbergen.

De liefhebberijen van de honderdjarige? Die heeft hij niet meer, wel handhaaft hij zijn goede gewoonte van Bijbellezen; aan de avondmaaltijd zegt hij het tafelgebed. En voorts lezen: het dagblad Trouw en de kerkelijke bladen. Indien even mogelijk gaat hij zondags trouw ter kerke in Monnikendam. Er zal geen indrukwekkend aantal kinderen en kleinkinderen ter receptie komen.

De vitale heer Horjus heeft vijf kinderen, vijf kleinkinderen, en acht achterkleinkinderen. Hij rookt twee sigaretten per dag!

Klaas Martens Horjus is de zoon van Marten Klazes Horjus en die is weer de broer van Sikke Klazes Horjus.

Dus is deze Klaas een neefje van Sikke Horjus de betovergrootvader van Arend Horjus

Hendrik m Melis Pascal Geb. den 3 May
m Jannetje Hendrikse Gb. den 13 Dec

NB: Dit kind is hier gedoopt, by gelegenheid dat de moeder van Amstelham naar Groningen, alwaar zij woonachtig, reisende, in het doorpasseren alhier in de kraam kwam

Bennecom
den 8 July
1791

Collata Concordant
M. Cloot pred: te Ooststarbeek
Pl: Sup: Vel: Th. F. Sepul:

Zoektocht Melis Pascal

ROLAND

Tijdens mijn zoektocht naar Melis Pascal (uit Milaan; zie: *Voorouders Antje de Jong 'Een zoektocht naar Melis Pascal'*) kwam ik, onlangs, de doop van zijn zoon Hendrik tegen in Bennekom. Hendrik is geboren op 3 mei 1791 en op 15 mei gedoopt.

Op 8 juli 1791 wordt er in het doopboek een aantekening gemaakt, door de predikant J.A. Cloot: 'NB: dit kind is hier gedoopt bij gelegenheid dat den moeder van Amsterdam naar Groningen, alwaar zij woonachtig, reisende, in het doorpasseren alhier in de kraam kwam. Bennecom den 8 July 1791.'

Hendrik (*1791 - +1882) is de broer van Arend (*1785 - +1854.) Arend is de betovergrootvader van Arend Horjus.

Vrijdagavond 26 October 1928.

No. 86

HEPKEMA'S COURANT - HEERENVEEN. - Oplage 24.500 Ex.

Verschijnt Dinsdags- en Vrijdagsavonds

NIEUWSBLAD VAN FRIESLAND

Pres.: Was er licht op bij K. in huis?
Get.: Nee, alles was duister. — Ik drukte op de bel, doch deze was afgezet en gaf geen geluid. Daarom heb ik op de voordeur geklopt en vervolgens op de keukenramen.
Pres.: Zag u toen ook beweging bij K. in huis?
Get.: Eerst niet, maar vervolgens zag ik

indruk, dat B. het onderspit moest delven, toen de mannen over den grond lagen.
Door een eigenaardige sluiting van 't hekje kon hij niet tusschenbeide komen. Daarom belde hij in eigen huis de politie op. Toen hij terugkwam, hadden ook de beide vrouwen elkaar beet gehad, en mej. B. was toen ontdaan van haar witte nachtpajon.

der streng toezicht gelegenheid krijgje om op den goeden weg terug te keeren.

SURHUISTERVEEN.

Dinsdag 4 Sept. stond aldaar aan den weg de autobus van Johannes Windstra. Deze was vroeger compagnon met Pieter O., 25 jaar, aldaar, die, nadat zij uit elkaar gegaan

staat terecht in eene zitting met gesloten deuren.
Eisch: 4 mnd. gevang.

LEEWARDEN.

Nogmaals dient de zaak tegen Auke G. H., 58 jr., koopman alhier, die een bonnetje thuis kreeg wegens verkoop van marktmeik

NIEMEIJER'S

tabakken in volle sortering, elken dag versch aangevoerd, voor wederverkoopers bij elke hoeveelheid tegen fabrieksprijs bij het bekende adres in sigaren, sigaretten en tabak

Pieter H. verdacht van beschadiging koe

HEPKEMA'S COURANT

Mishandeling, subs. beschadiging van een koe, toebehoorende aan F. Haitsma, wordt ten laste gelegd aan Pieter H., 31 jr., schippersknecht te Wons. Hij ontkent echter pertinent, waarvan bij wordt beticht. Zondagmorgen 9 Sept., toen de veehouder Feite Haitsma in 't land kwam, om zijn vee te melken, vond hij daarbij een koe liggende, stijf en ongesteld.

Het beest bloedde van achteren, was abnormaal stijf en daardoor moeilijk overeind te krijgen. Het zieke dier werd naar huis gebracht. De veearts werd geraadpleegd en deze verklaarde 't beest voor ongeneeslijk ziek. Het dier moest worden afgemaakt. De veehouder vraagt f50 schadevergoeding. — Heb je daar bezwaar tegen, H.? — Ik ben daar niet geweest, mijnheer.

Van koeien heb ik geen verstand. Er is mij gezegd, dat Haitsma de koe aan 't hek vastgebonden had. Daardoor kan 't komen, dat het hoorntouw van de koe daar gevonden is. Haitsma ontkent dit. Het hoorntouw doet dienst om de nieuwmelke koeien aan vast 'e binden bij 't melken. Uit het getuigenverhoor blijkt, dat Pieier al een jaar of drie in dienst is bij den beurtschipper Joh. de Jong.

Des Zaterdag werd hij uitgestuurd naar Makkum om een praam te halen. — Heeft hij zich toen eerst verkleed? — Dat is wel de gewoonte, vertelt de turfshipper De Jong, die niet precies weet wanneer H. teruggekomen is. Zijn huishoudster en nicht Aaltje de Jong, die ook de wasch doet, verklaart, dat Pieter meermalen zijn vuil goed zelf

in 't water zette. Hij wiesch altijd zijn eigen broeken. Dat is toen zeker ook gebeurd. Althans er is in beslag genomen een doornat overhemd (boezeroen), zooals Pieter H. ze draagt.

De veehouder Haitsma heeft n.l. een klacht ingediend bij de politie over beschadiging of mishandeling van zijn koe. Voorbij het land, waar de koe graasde, loopt het vaarwater, dat Pieter H. met zijn praam te passeeren had. De rijksveldwachter Miedema zocht in die richting. Hij vond des Zondags aan boord van 't vaartuig een natte broek en een nat overhemd in 't water gedompeld. Beide droegen sporen van koernest en ander vuil. P. verklaarde hem, dat hij in het water geraakt was. Thans ontkent hij zulks.

De getuige *Horjus te Makkum*, bij wien P. des Zaterdag aankwam „in zijn daagsche kleeren" om de praam, heeft niets bijzonders aan hem gemerkt. Enkel, dat hij eenigszins naar sterken drank rook. Voor hij vertrok ging P. nog Makkum in.

De veearts Nauta geeft verklaring van de wijze, waarop de koe mishandeld is. Er is een vuist in de schede geduwd, waardoor inwendig weefsel verwoest is. Sporen van bloed, mest en koehaar zijn op de kleeding van P. gevonden.

De Off. van J. meent, dat er voldoende getuigen en aanwijzingen zijn, welke er op wijzen, dat deze verdachte de dader is van de Beschadiging der koe. Aanwijzingen zijn de kleeren, die niet des Zaterdag verwisseld «ijn, maar na dien dag. Hij is in vuile kleeren te Makkum aangekomen.

Diezelfde vuile kleeren heeft hij in 't waier gezet, maar daarmee waren de sporen niet uitgewischt

Hepkema's Courant | Nieuwsblad van Friesland, vrijdag 26 oktober 1928.

van hetgeen hij onderweg moet hebben uitgehaald. De haartjes der koe, de sporen van mest etc. heeft de verdachte willen verwijderen, wat hem niet afdoende is gelukt.

Drie jaar geleden is deze verdachte ook voor een dergelijk feit veroordeeld. Spr. vindt het feit dus wel buitengewoon ergerlijk en vordert zijn veroordeeling wegens dierenmishandeling tot de maximum-straf: 6 maanden gevang.

De verdediger, mr. C. H. Beekhuis Jr., is het met den O. v. J. eens, dat men zich hier heeft te houden aan het primair ten laste gelegde, n.l. mishandeling. Of deze mag worden bewezen geacht, is een andere vraag.

Het getuigenverhoor nagaan, vindt PL het bewijsmateriaal al zeer zwak. Het vinden van zwarte koehaartjes op de kleeren, witte in de koe, is eene aanwijzing ten gunste van den verdachte.

Conclusie: Pl. vraagt vrijspraak wegens gebrek aan bewijs, subs. een lichtere straf.

Na dit pleidooi doet de verdachte nog een verhaal, dat hij op andere wijze op een ander land met een koe in aanraking is geweest, bij ongeluk. — Daar maak je het nu heusch niet beter mee, zegt de Pres.

Noot: *Pieter H. is Pieter Hellinga, 31 jaar oud, wonende te Wons, schippersknecht van beroep. Hij wordt op 7 november 1928 veroordeeld tot 6 maanden gevangenisstraf en een boete van f150.*

Horjus, Klaas

Nog een Klaas Horjus, een ver familielid.
[pagina 213 en 214 Horjus genealogie]

Klaas Horjus 26 september 1909 ('s-Gravenhage) - 27 oktober 1944 (Utrecht (Fort de Bilt))

Begraven op: Nederlands Ereveld Loenen te Loenen Vak: D. Graf: 137. [zie afbeelding hiernaast]

Woonde in Utrecht, Cremerstraat 104 bis4. Zoon van huisschilder Pieter Horjus (4 januari 1878 Harlingen - 13 maart 1955 Utrecht) en Susanna Seinen (3 november 1881 Schut/Hoogeveen).

Hij huwde Johanna de Kogel. Het echtpaar had drie kinderen. Hij was ambtenaar voedselvoorziening. Gereformeerd. Lid verzet onder de schuilnaam Klaas en behorend tot LO-Utrecht Stad.

Horjus drukte het illegale blad Voor God en den Koning, dat in Utrecht uitkwam. Verder deed hij aan spionage. Bij de uitvoering van een spionageopdracht op 24 oktober 1944 in Houten om zes uur werd hij gearresteerd. Op 27 oktober 1944 is hij om half zes 's middags in Fort de Bilt gefusilleerd.

's Morgens was in het fort Johannes Wilhelmus Beer al doodgeschoten. De namen van beide mannen staan op het herdenkingsmonument in Fort de Bilt.

Verkorte stamboom

Klaas Sikkes Horjus x Joukjen Franses Sybrandy

↓
Pieter Klazes Horjus x Klaaske Ypes de Jong

↓
Klaas Horjus x Trijntje Boersma

↓
Pieter Horjus x Susanna Seinen

↓
Klaas Horjus (1909-1944)

Afbeelding: Verzetskrant 'voor God en den Koning', waarvan Klaas Horjus de drukker was.

Palingaken in London (Billingsgate)

Omke Klaas Wierds Horjus

Uit het boek van Arend Horjus weet ik dat zijn oom Klaas, voor de firma W. en A. Visser en Zonen uit Heeg, schipper was op een palingaak welke op London voer.

Deze oom Klaas was ook een tijd voogd over de kinderen van zijn broer Siete Horjus en Antje de Jong, na het overlijden van van Siete op 23 oktober 1938.

Arend schreef daar over: *'Hij was onze toezichhoudende voogd geworden en uit dien hoofde kwam hij geregeld bij ons. Het was voor hem een hele verandering, toen ik hem voor het eerst zag was het een hele meneer, donker pak met vest en een gouden horloge ketting. Hoe de afspraak precies is geweest weet ik niet, maar de eerste maanden woonde hij bij ons in, omdat hij nog geen woning had in Makkum.'*

'Klaas had vader beloofd dat hij een oogje op ons zou houden en dat heeft hij ook altijd gedaan.'

W. & A. Visser en Zonen

Opricht in 1731 en gestopt in 1943

HEEG, 25 Jan. Benoemd tot vader en moeder in het pas opgerichte tehuis voor ouden van dagen der Ger. Kerk te Leeuwarden, de heer K. Horjus en echtgenoot alhier, de man thans varende bij de firma W. en A. Visser Zonen, als palingschipper van Heeg op London.

Bij de benoeming van Klaas en zijn vrouw, tot vader en moeder in het gereformeerde tehuis voor de ouden van dage, is Klaas nog palingschipper bij W. en A. Visser in Heeg, zoals blijkt uit het artikeltje uit het Nieuwsblad van Friesland : Hepkema's courant 27-01-1928.

Bij mij kwam de vraag op, bij het lezen van Arend zijn boek, wat houdt het beroep palingschipper in en waarom voer de firma op London?

Het beroep palingschipper

De bemanning, van een palingaak, bestond uit drie personen: de schipper, de stuurman (de "besfeint" = beste knecht) en de kok. Maar het werk was - hoe kon het ook anders? - niet sterk

gescheiden. Aken waren bepaald geen snelle schepen, maar met een flinke wind konden ze toch vier tot vijf Engelse mijlen halen. Met een gewone topskoelte kwam er niet veel water aan boord. Was het weer te slecht om te zeilen, dan kwam er een plat, tweereefs zeil met een kleine stormkluiffok op en raakte het schip onder de wind. Het dreef dan zoals de wind het stuurde. De mannen hoefden dan niet "te roerhouden" (het roer zat vast aan een takel), maar moesten wel wachtlopen. Van koershouden was dan natuurlijk geen sprake en op die manier gingen ze ongeveer dwars af, ongeveer een mijl per uur.

Maar dan was het ook stormweer, waarbij men op zee geen last had, maar wel aan de kust.

Er werd altijd zonder loods gezeild: aken waren niet loodsplichtig. Kok en besfeint deden al het werk dat er te doen viel, maar de schipper moest ook wachthouden.

Alle drie konden dan om de vier uur te kooi gaan, maar bij slecht weer werd het ook wel eens een hele dag. Twee man waren aan dek en om de beurt bij het roer.

Een aak voer met 14.000 pond paling op London en de reis ging over Staveren, door de Vlieter en het Nieuwediep naar Harwich en Southend, en zo door de noordtoegang de rivier in.

Kinderen van Wierd en Ymkje

ELISABETH 27-1-1876 - 5-4-1876 SIKKE 25-3-1877 - 19-3-1954

KEIMPE 28-7-1878 - 18-12-1884 (KLAAS) 26-2-1880 - 3-3-1957

ELIZABETH 6-10-1881 - 22-11-1958 ANDRIESKE 25-4-1883 - 6-1-1885

TRIJNTJE 16-5-1884 - 14-12-1884 ANDRIESKE 2-11-1885 - 4-3-1966

KEIMPE 10-2-1887 - 9-5-1890 SIETE 7-5-1888 - 19-11-1888

(SIETE) 1-11-1889 - 23-10-1938 KEIMPE 9-3-1891 - 28-6-1968

TRIJNTJE 27-7-1893 - 20-1-1895 FRANS 26-10-1895 - 2-1-1905

Ligplaats in Londen

Bron: Waterkampioen november 1928 nr.100

Zoo o. a. bestaat er een verhaal, dat de firma, W. en A. Visser, een eeuwigdurend recht heeft gekregen op een eigen ligplaats voor de vischmarkt te Londen, als belooning voor de flinke hulp, door de bemanning der palingschepen bij een zwaren brand in het grijs verleden verleend. Dit feit op zichzelf had wel plaats gegrepen, doch het recht op de vaste ligplaats was er niet door verkregen, om de eenvoudige reden, dat de firma dit recht toen reeds bezat. Een voorwaarde voor de vaste ligplaats is, dat die nooit geheel onbezet mag zijn.

't Ontstaan van dat recht is niet meer na te gaan, doch het voortduren ervan hangt zeker wel samen met de bekende vasthoudendheid aan oude wetten en besluiten van de Engelschen in 't algemeen, want de plaats zou zeker door de gemeente Londen al lang voor verschillende andere doeleinden te gebruiken zijn.

Bron voor het beroep palingschipper: S. J. van der Molen in gesprek met Jarich Fortuin, voormalig palingschipper, in 1983